

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului

Bugneac Gheorghe xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.06.2019 - 05.06.2020;

Instanță de apel: 10.07.2020 - 19.10.2020;

Instanță de recurs: 18.01.2021 - 06.07.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 05 iunie 2020, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Bugneac Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.85 alin.(1) Codul penal, pentru cumul de sentințe, se adaugă parțial, la pedeapsa aplicată inculpatului Bugneac Gheorghe, prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei, stabilite prin sentința Judecătorei Criuleni, sediul Central din 10.09.2018, și se stabilește în privința acestuia, pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare, pe un termen de 5 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Bugneac Gheorghe, la data de 18 februarie 2019, în jurul orei 21.00, urmărind scop de profit și sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, având înțelegere prealabilă cu altă persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunsă pentru examinare în procedură separată, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind inevitabil survenirea acestora, s-au deplasat pe teritoriul Ocolului silvic „Ivancea” r-nul Orhei, cantonul 11, parcela 67, de pe ascuns au tăiat și sustras 2,64 m³/3,8 m/st de masă lemnoasă de specie glădiță, platine, frasin și stejar, pe care au transportat-o cu o căruța la domiciliul lui Bugneac Gheorghe, din satul Rîșcova, raionul Criuleni, astfel cauzându-i părții vătămate, ÎS Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei, un prejudiciu

material în valoare de 3 133,20 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Bugneac Gheorghe întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal, furt potrivit indicilor: sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane.

3. Avocatul Macovei Alexandru în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bugneac Gheorghe să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal și să i se aplice pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore.

A menține inculpatului Bugneac Gheorghe condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Criuleni, sediul Central din 10.09.2018, întrucât în termenul de probă a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, cu executarea de sine stătătoare a pedepselor cumulate, în conformitate cu prevederile art.art.90 alin.(11) și 87 alin.(2) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, pedeapsa cu închisoare, stabilită inculpatului Bugneac Gheorghe, este una nemotivată și neargumentată în coraport cu o altă pedeapsă neprivativă de libertate.

Apărarea a menționat că, prima instanță nu a ținut cont de faptul că potrivit caracteristicii eliberate de primarul satului Râșcova, raionul Criuleni la 12.06.2020, după săvârșirea infracțiunii în perioada anilor 2019-2020, inculpatul Bugneac Gheorghe, în localitate s-a comportat pozitiv, nu a încălcat ordinea publică, nu a făcut abuz de băuturi alcoolice, este susținut de familia sa, este încadrat la muncă în fiecare zi, este pe cale evidentă de corectare, este receptiv la necesitățile comunitare, s-a implicat activ în viața socială a satului de baștină la acțiuni de amenajare și de binefacere, executând munci fizice neremunerate.

În același context apărarea a mai indicat că, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă din motivul stării materiale precare condiționate de lipsa unui loc de muncă stabil și venit stabil, a săvârșit infracțiunea la o vârstă tânără de 21 de ani, când nu s-a format ca personalitate, la moment, inculpatul și-a schimbat atitudinea față de valorile sociale, s-a corijat, potrivit informației eliberate de administrația publică locală, este pe cale evidentă de corectare, astfel, sunt prezente doar circumstanțe atenuante - căința sinceră, recuperarea benevolă a pagubei cauzate prin infracțiune, contribuirea la aflarea adevărului în cauză și recunoașterea vinovăției. Prin urmare, apărarea a evidențiat că inculpatul Bugneac Gheorghe, este o persoană responsabilă, împărtășește valorile și atitudinile societății, are o atitudine de regret față de fapta comisă, are o atitudine satisfăcătoare față de calitățile morale și etice și se poate concluziona că după săvârșirea infracțiunii a adoptat o atitudine corectă față de fapta comisă și dorește să se reintegreze în societate, acesta a demonstrat că a pășit pe calea corijării și reintegrarea sa în societate este posibilă fără executarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Cu referire la circumstanța agravantă indicată în sentință precum că inculpatul Bugneac Gheorghe a comis anterior infracțiuni intenționate, apărarea a menționat că o asemenea circumstanță agravantă nu este prevăzută de art.77 Cod penal, prin urmare, această circumstanță urmează să fie exclusă de către instanța de apel la stabilirea

pedepsei inculpatului, mai mult ca atât organul de urmărire penală nu a invocat în rechizitoriu prezența acestei circumstanțe agravante în privința inculpatului, respectiv nu poate fi reținută ca fiind prezentă careva circumstanță ce ar agrava răspunderea penală a ultimului.

În concluzie, partea apărării a susținut că în speță inculpatului Bugneac Gheorghe urmează să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, din cele alternative, prevăzute în sancțiunea normei imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2020 a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, în partea individualizării executării pedepsei, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa stabilită lui Bugneac Gheorghe urmează a fi executată în felul următor: - perioada de 2 ani 9 luni închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis; - perioada de 2 ani 9 luni închisoare se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani. În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Bugneac Gheorghe a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal.

4.2. Instanța de apel a reținut că, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de prevederile art.7, 61 și 75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

De asemenea, a notat că limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

A evidențiat că, aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, s-au valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului termenele de pedeapsă prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Codul de procedură penală, precum și de cele ale art.85 Cod penal.

Instanța de apel a relevat că, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată

concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune, stabilit de instanța de judecată. În acest sens, a reiterat prevederile art.90¹ alin.(1) Cod penal.

În continuare, instanța de apel ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă, nu consideră rațional faptul că prima instanță a dispus executarea pedepsei real în volum integral, în acest sens găsim veridice și aplicabile argumentele invocate în apel. În aceeași ordine de idei, raționând prin prisma textelor de lege menționate, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului Bugneac Gheorghe, prima instanță a stabilit executarea reală a pedepsei în privința acestuia fără a motiva ineficiența unei pedepse alternative și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art.art.61, 75 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că inculpatul Bugneac Gheorghe a recunoscut vina în cele comise, însă a menționat că nu o consideră ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică. Recunoașterea vinovăției a fost ca condiție la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod penal, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului. Cu referire la art.77 Codul penal, careva circumstanțe agravante nu au fost invocate de partea acuzării.

Mai mult, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

În acest context, a stabilit că inculpatul Bugneac Gheorghe se căiește de cele comise, după săvârșirea infracțiunii în perioada anilor 2019-2020 în localitate s-a comportat pozitiv, nu a încălcat ordinea publică, nu a făcut abuz de băuturi alcoolice, este susținut de familia sa, este încadrat la muncă în fiecare zi, este pe cale evidentă de corectare, este receptiv la necesitățile comunitare, s-a implicat activ în viața socială a satului de baștină la acțiuni de amenajare și de binefacere, executând munci fizice neremunerate, inclusiv a recuperat prejudiciul cauzat.

Instanța de apel a conchis ca fiind necesar de a aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu aplicarea prevederilor art.85 alin.(1) Codul penal, prin cumul de sentințe, se adaugă parțial, la pedeapsa aplicată inculpatului Bugneac Gheorghe, partea neexecutată a pedepsei, stabilite prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 10.09.2018, și se stabilește acestuia, pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare, pe un termen de 5 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei, în penitenciar de tip semiînchis, iar cu aplicarea prevederilor art.90¹ alin.(1), (3) Cod penal, condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, adică: suspendarea executării pedepsei privative de libertate pe un termen de probă de 2 ani 9 luni, instanța apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea perioadei de probațiune în mărimea indicată va asigura, un comportament adecvat al inculpatului și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Reieșind din circumstanțele cauzei și prevederile legii penale, având în vedere lipsa circumstanțelor agravante și prezența celor atenuante instanța de apel a concluzionat că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei stabilite.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală,

contestă cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat indică că, decizia instanței de apel este atacată în partea stabilirii pedepsei prea blânde inculpatului Bugneac Gheorghe, fiindu-i aplicat neîntemeiat prevederile art.90¹ Cod penal. Totodată, acuzarea constată că atât instanța de fond cât și instanța de apel corect au încadrat acțiunile inculpatului conform art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Invocă faptul că, instanța de apel a admis erori de drept privind aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal - condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

De asemenea, acuzarea relevă că instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art.7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art.90¹ Cod penal, ignorând prevederile art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că: „Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel. Subsecvent, reține că dispoziția art.90¹ Cod penal, obligă instanța să indice în hotărâre, motivele condamnării cu suspendare parțială a executării pedepsei.

În acest caz, consideră că instanța de apel avea obligația să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art.90¹ Cod penal, ori inculpatul nu este la prima abatere, anterior a mai comis o infracțiune similară, la caz a fost anunțat în căutare, cauza fiind examinată în lipsa lui.

Opinează că, instanța de apel a ignorat prevederile art.75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod.

În contextul celor expuse, acuzarea consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Bugneac Gheorghe și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă în termenul de probă (stabilit prin sentința Judecătorei Criuleni, sediul Central din 10.09.2018, în baza căreia a fost condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal). Mai mult ca atât, comunică instanței de recurs că conform revendicării, Bugneac Gheorghe anterior a fost atras la răspundere penală și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 Cod penal, infracțiune similară de care la moment se învinuiește.

Consideră că, termenul pedepsei urma a fi stabilit luând în considerație și personalitatea inculpatului, care include date privind comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Totodată, ținând cont de prevederile art.75 Cod penal, de persoana inculpatului și gravitatea infracțiunii comise de către el, acuzarea de stat consideră că, corectarea e posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare reală.

În plus, a reținut că instanța de apel suspendându-i parțial executarea pedepsei cu închisoarea lui Bugneac Gheorghe, a invocat subiectiv doar faptul că ultimul recunoaște vinovăția, se caracterizează pozitiv, nu încalcă ordinea publică.

Enunță că, la motivarea deciziei instanța de apel în mod unilateral s-a expus doar asupra alegerile invocate de partea apărării, or din materialele cauzei rezultă, că

inculpatul Bugneac Gheorghe este la a treia abatere de la legea penală, anterior a comis o infracțiune similară. Infracțiunea de care se învinuiește a fost comisă în termenul de probă, fapt ce denotă că anterior statul i-a acordat inculpatului mai multe șanse, aplicându-i pedepse non-privative de libertate pentru infracțiunile comise anterior. Din aceste considerente, reieșind din personalitatea inculpatului, consideră că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, nu și-ar atinge scopul legii penale, prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal.

Menționează că, instanța de apel nu s-a expus asupra celor invocate de acuzare, referitor la faptul că infracțiunea a fost săvârșită în termen de probă, că anterior inculpatul a comis o infracțiune similară de furt. Instanța de apel s-a axat unilateral doar pe alegațiile apărării precum că inculpatul se caracterizează pozitiv și că recunoaște vina. În plus, instanța de apel la emiterea deciziei nu a făcut referire la faptul că inculpatul, comite sistematic noi infracțiuni, anterior fiind condamnat pentru o infracțiune gravă, legată de aplicarea și amenințarea violenței, a comis infracțiunea în termen de probă, este o persoană predispusă să comită noi infracțiuni.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosar și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator. Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează total hotărârea atacată, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

În conformitate cu prevederile art.art.414-417 Cod de procedură penală, instanța de apel trebuie să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În speța de referință, Colegiul penal lărgit reține că obiectul contestării deciziei instanței de apel îl constituie aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit reține că recurentul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază, iar potrivit pct.10) alin.(1) al aceluiași articol, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În atare circumstanțe, având în vedere că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Colegiul penal lărgit nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar va

analiza minuțios alegațiile recurentului în privința deciziei instanței de apel referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei, reținând următoarele considerațiuni.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și-au găsit confirmarea în cauza dată.

În acest context, instanța de recurs relevă că, potrivit art.75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul penal lărgit remarcă că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere și persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal lărgit, evidențiază că aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, s-au valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului termenele de pedeapsă prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Codul de procedură penală, precum și de cele ale art.85 Cod penal.

Ulterior, după stabilirea duratei și quantumului pedepsei, în cazul aplicării pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie executată real ori, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința vinovatului pentru o perioadă de probațiune stabilită de instanță.

Conform art.90¹ alin.(1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în

penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

O condiție prevăzută expres în art.90¹ alin.(1) Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute întreaga pedeapsă stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins fără a executa întreaga pedeapsă. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea deplină a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând exact acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Prin urmare, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real și deplin termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea parțială a executării pedepsei, rezultă că acesta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată.

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată că aceasta nu și-a motivat decizia sub aspectul întrunirii de către inculpat a temeiurilor aplicării suspendării parțiale a executării pedepsei închisorii.

În consecință, instanța de recurs apreciază ca fiind eronate și lipsite de argumente concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Bugneac Gheorghe, anume în partea modului de executare stabilit.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că inculpatul Bugneac Gheorghe a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă în termenul de probă stabilit în baza altei sentințe. Totodată, potrivit conținutului ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire penală din 08.05.2019, inculpatul Bugneac Gheorghe a recunoscut că a săvârșit fapte similare celor prezente în speță, săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b) Cod penal (f.d.76-78). Mai mult, instanța de recurs constată că prin încheierea judecătoreiei Orhei, sediul Central din 26.05.2020 a fost dispusă aducerea silită a inculpatului în ședința de judecată, fapt care indică la conduita inculpatului după săvârșirea faptei, în timpul judecării.

În același context, instanța de recurs evidențiază că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

La caz, Colegiul penal lărgit conchide că, inculpatului anterior ia fost oferită posibilitatea de a demonstra că poate fi corectat fără a executa real pedeapsa. Din aceste considerente, reieșind din personalitatea inculpatului Bugneac Gheorghe care săvârșește sistematic noi infracțiuni, instanța de recurs consideră că suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea nu-și va atinge scopul prevăzut de art.61 Cod penal.

Având în vedere circumstanțele stabilite și personalitatea inculpatului, instanța

de recurs concluzionează că inculpatul Bugneac Gheorghe urmează să execute pedeapsa stabilită de prima instanță – 5 ani 6 luni, cu executarea reală în penitenciar de tip semiînchis. La caz, este inoportună aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal, sub aspectul suspendării parțiale a executării pedepsei cu închisoarea.

În lumina considerentelor reținute supra, fiind stabilit că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, se impune soluția admiterii recursului de pe rol, casarea totală a deciziei contestate, cu menținerea sentinței Judecătorei Orhei, sediul Central din 05 iunie 2020.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2020, în cauza penală privind-l pe Bugneac Gheorghe xxx, cu menținerea sentinței Judecătorei Orhei, sediul Central din 05 iunie 2020.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată motivat la 19 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion